

**PROGRAM: PROTECȚIA DREPTURILOR DEȚINUȚILOR CU PROBLEME DE SĂNĂTATE MENTALĂ**

**ZIUA 2**

**SUBIECTUL: ABILITĂȚI DE COMUNICARE**

**ACTIVITATEA 4**

**TITLUL: TEHNICA CELOR TREI PAȘI**

## ***TEHNICA CELOR TREI PAȘI***

### ***STOP!!!!!!!***

- oprim escaladarea furiei
- întrerupem fluxul de energie care crește
- (mă înfurii) până când în final va fi suficient pentru o acțiune violentă

### ***DEPĂRTEAZĂ-TE!***

- luăm distanță față de persoana cu care ne aflăm în conflict sau de situație (nu ai țigări, faci un lucru care nu-ți place, ai aflat vestea cea proastă...)

### ***CALMEAZĂ-TE, GÂNDEȘTE***

- folosim gândurile de intervenție identificate individual și specifice

## RESURSE ÎN LUCRUL CU DEȚINUȚII

- „omul se poate schimba”;
- orice comportament deviant se poate schimba;
- comportamentul se poate schimba;
- libertatea deținutului de a alege schimbarea și încrederea că se poate schimba;
- nevoia de siguranță;
- disconfort creat de respingerea socială (nevoia de acceptare socială);
- susținerea familiei;
- rețea de suport social după liberare;
- nu doresc să se întorcă în penitenciar (supraaglomerare, lipsa intimității, diferite abuzuri);
- vârsta;
- dorește să se schimbe (conștientizarea greșelii și a efectelor negative);
- dorința de a-și întemeia o familie;
- prin comunicare;
- da, pentru că sunt ființe umane!
- pentru a putea relaționa cu cei de acasă;
- pot învăța modele de comportament pro-social;
- se poate schimba dacă vede că ceilalți colegi (deținuți) au un alt caracter mai bun ca al său;
- modelele pozitive sunt mai puternice.

## PIEDICI ÎN LUCRUL CU DEȚINUȚII

- relații proaste;
- neîncredere în valorile noastre;
- se simte bine în propria piele, nu crede în schimbare;
- perspectiva de a-și pierde statutul social (exclus din anturaj);
- teama de schimbare/neîncredere în sine;
- reticența societății la schimbarea lui;
- lipsa de interes în a se schimba;
- nu vede nici un avantaj;
- se complace în situația în care se află;
- pierde un nivel de autoritate (negativ) și nu se așteaptă să ajungă la un nivel de autoritate echivalent (pozitiv);
- teama de a lucra;
- teama de a fi numit „sifon”;
- ar scădea în ochii celorlalți (statutul);
- pierde unele avantaje;
- teama de schimbare, de nou;
- existența unor modele sociale negative;
- ar fi exclus din grupul de apartenență;
- nici un recidivist nu se poate schimba;
- noi nu credem, nu vrem, nu ne interesează ca deținuții să se schimbe;
- n-au unde să locuiască („sezonieri”);
- cred că n-au nici o șansă;
- sunt răi prin natura lor;
- principiul: „dacă ies, oricum mă voi întoarce” (stigmatizare);
- justificările găsite de deținuți („nu sunt eu vinovat”);
- neasumarea responsabilității propriilor acțiuni (vinovați sunt factorii externi);
- neintegrarea în programe de pregătire pentru liberare;
- situația materială și socială;
- lipsa unei motivații;
- coeficientul de inteligență scăzut;
- bolnavi psihici;
- lipsa unei motivații după liberare;
- incapacitatea de adaptare;

- influența negativă mass-media;
- cronicizarea unor procese psihopatologice (modificări organice ireversibile);
- perceperea stigmatului social ca un obstacol insurmontabil în calea schimbării personale;
- nu are nevoie de schimbare;
- nu are nevoie de lumea noastră;
- contact direct cu restul deținuților timp îndelungat;
- este multirecidivist;
- nu există susținere din exterior;
- nu beneficiază de nici un program specializat;
- beneficiile imediate ale infracțiunii;
- comportamentul infracțional ca formă de adaptare la mediu – „meseria lui”;
- teama de stigmatizare și marginalizare după liberare;
- nu beneficiază de suport moral/afectiv/material;
- presiune/influența grupului;
- lipsa de educație pro-socială;
- uneori nu au o rețea de suport social după schimbare;
- nu se vor schimba dacă le este îngrădită libertatea de a alege;
- nu se vor schimba dacă sunt priviți ca deținuți și nu ca oameni;
- nu se vor schimba dacă comportamentul infracțional este dezvoltat;
- dacă nu dorește schimbarea;
- dacă tiparul de viață de penitenciar este însușit;
- educație negativă;
- handicapuri fizice;
- fanatism;
- se regăsesc și se simt în siguranță în penitenciar;
- nu consideră că este atinsă integritatea altei persoane (victima) prin comiterea infracțiunii;
- nu se continuă intervenția și în afara penitenciarului.

## **BENEFICII ESTIMATE PENTRU DEȚINUȚI**

- la penitenciar nu e bine („e nașpa”);
- pentru a obține avantaje;
- pentru a fi acceptat de familie;
- pentru că au trecut printr-o schimbare;
- pentru a fi scoși de pe camerele cu regim strict;
- pentru a fi scoși la muncă;
- presiune din partea unor modele pro-sociale;
- pentru a fi introdus într-un sistem mai favorabil de executare a pedepsei;
- contact redus cu restul deținuților;
- rezolvarea unor probleme ridicate de aceștia;
- rapoarte de evidențiere;
- scoaterea deținuților la unele activități sportiv-culturale;
- folosirea acestora la unele munci productive, ateliere;
- speranța că se vor libera condiționat;
- ocuparea timpului în penitenciar;
- posibilitatea rezolvării problemelor personale;
- nevoia de noi informații;
- se pot schimba din următoarele motive: pentru a se elibera mai repede, pentru a fi mutați de pe camerele cu regim strict; pentru a fi scoși la diferite activități, la muncă;
- pentru a fi un exemplu pentru copilul său;
- nu vrea să mai vină la pușcărie;
- se pot schimba în bine atâta timp cât obțin ceva;
- să fie recompensat (comportamentul pro-social este recompensat);
- dacă beneficiază de susținerea, suportul socio-educățional adecvat;
- pentru a fi recompensați și a obține alte avantaje;
- deținuții se pot schimba dacă și ei doresc;
- se poate schimba și pentru a obține unele avantaje;
- s-a săturat de pușcărie;
- se pot schimba dacă li se dau modele viabile, practice și eficiente.